

Projekt "Udostępnianie dziedzictwa kulturowego i przyrodniczego miast partnerskich Krnova i Prudnika" jest współfinansowany ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego oraz ze środków budżetu państwa. Przekraczamy granice

A – Sanktuarium św. Józefa. W 1852 r. zbudowano tu pierwsze zabudowania klasztorne dla alkantarynów, odłamu franciszkanów. Potem była tu pustelnia i dom zakonny franciszkanów. W latach 1954-1955 komunistyczne władze Polski więziły w klasztorze prymasa Stefana Wyszyńskiego. Potem rozpoczęto niedokończoną adaptację obiektów kościelnych na sanatorium dziecięce. W końcu teren zwrócono franciszkanom. W 1996 r. kościół podniesiony został do rangi Sanktuarium św. Józefa.

B – Kozia Góra (317). Na szczycie wzniesienia znajduje się „zielony krzyż nadziei” (2001), a nieco poniżej 15-metrowa drewniana wieża widokowa (2009). Wzniesienie stanowiło część majątku Lipy, potem teren użytkowało jako teren ćwiczebny wojsko niemieckie, a potem polskie. Na jego terenie zbudowano liczne urządzenia treningowe, w tym miasteczko „Jedlicze”. Obecnie jest to popularny teren rekreacyjny.

C – stawy paciorkowe. Kompleks siedmiu zbiorników retencyjnych ułożonych łańcuchowo, zbudowanych w 2013 i 2020/2021 r. (część powstała w miejscu wcześniej istniejących stawów). Zasilane są wodą z okresowo zanikających cieków oraz z opadów, pełnią funkcję tzw. małej retencji oraz jako środowisko rozwoju ekosystemów. Nad stawami zbudowano platformę widokową. Powyżej najwyższego zbiornika znajdują się relikty wałów nieistniejącego stawu.

D – „Szwedzki Szaniec” i d. magazyn wojskowy. Pierwotnie miejsce to znajdowało się na skraju lasu miejskiego Prudnika (poniżej były łąki i pola uprawne). Na początku XX w. powstał tu stylowy budynek z wieżyczką, mający pełnić rolę sanatorium „Szwedzki Szaniec”. Później był to ewangelicki dom rekolekcyjny, szkoła ludowa i restauracja. Zniszczony w trakcie działań wojennych został rozebrany, a na jego terenie zbudowano magazyn amunicji dla prudnickiego garnizonu, funkcjonujący do początków lat 90. XX w. Obecnie wojskowe budynki zostały rozebrane.

E – Okopowa (388). Wzniesienie w środkowej części Lasu Prudnickiego kryjące grodzisko „Szwedzkie Szańce”. Są to prawdopodobnie pozostałości średniowiecznego grodu zaadaptowanego na cele wojskowe w okresie nowożytnym. Na północno-wschodnim stoku Okopowej znajduje się kolejne grodzisko. W 1883 r. na szczycie zbudowano wieżę widokową, pierwszą tego typu konstrukcję postawioną przez Morawsko-śląskie Sudeckie Towarzystwo Górskie. Pod szczytem wytyczono tor saneczkowy.

F – Dębowiec. Górską miejscowość na prawach sołectwa między wzniesieniami Długoty i Kobylicy. Początek miejscowości dał zapewne drewniany gródek, którego pozostałości znajdują się w Dębnickiej Dolinie. Wieś powstała przy lokalnej drodze z Prudnika do Jindřichova, potem było tu miejskie leśnictwo (obecnie państwowe). W XIX w. miejscowość rozwinęła funkcje turystyczne. Obecnie jedną z atrakcji Dębowca jest hodowla alpaka. Na przełomie XX i XXI w. doszło do znacznej rozbudowy miejscowości.

G – Długota (457). Najwyższy szczyt gminy Prudnik i powiatu prudnickiego. Przed 1945 r. organizacja turystyczna z Prudnika planowała tu budowę wieży widokowej, ostatecznie zbudowano taką w 2009 r. na zachodnim stoku wzniesienia w Wieszczyńcu. Wiosną 1945 r. toczyły się tu ciężkie walki niemiecko-radzieckie, czego pamiątką jest system okopów. W pobliżu Dębowca znajdują się liczne, rozczłonkowane wąwozy, relikty dawnej drogi z Prudnika do Jindřichova. Na szczycie znajduje się Aleja Turystów, upamiętniająca działaczy oddziału PTTK Prudnik. Przebiega tędy Główny Szlak Sudecki.

H – staw w Dębnickiej Dolinie. Powstał w 2018 r. Ma powierzchnię 0,40 ha i gromadzi ponad 6000 m sześciennych wody. Zbiornik zbudowano w miejscu znacznie mniejszego stawu, który istniał tu już przed 1837 r. Ten fragment lasu nazywano Teich Hau (niem. Teich – staw). Prawdopodobnie zbiornik był rezerwuarem wody na wypadek pożaru w lesie miejskim Prudnika.

A – Poutní místo sv. Josefa. V roce 1852 zde vyrostly první klášterní budovy pro alkantaristy, řád vzniklý odštěpením od minoritů. Později tu stála poustevna a řeholní dům minoritů. V letech 1954-1955 polská komunistická vláda v kláštere věznila přímase Stefana Wyszyńskiego. Pak byla zahájena nedokončená adaptace církevních objektů na dětskou ozdravovnu. Na konec bylo místo vráceno minoritům. V roce 1996 byl kostel povýšen na úroveň poutního místa sv. Josefa.

B – Kozia Góra (317). Na vrcholu se nachází „zelený kříž naděje“ (2001) a o něco níže 15metrová dřevěná rozhledna (2009). Kopec tvořil součást panství Lipy, pak toto místo využívala jako cvičiště německá, a následně polská armáda. Na jeho území byla postavena četná armádní výcviková zařízení, včetně tábora „Jedlicze”. V současnosti se jedná o oblíbenou rekreační oblast.

C – Paciorkové rybníky. Komplex sedmi retenčních nádrží uspořádaných řetězovitě, vybudovaných v letech 2013 a 2020/2021 (část vznikla na místě dřívějších rybníků). Jsou napájeny vodou z periodicky mizejících vodních toků a srážek, plní funkci tzv. malé retence a prostředí rozvoje ekosystémů. Nad rybníky byla postavena vyhlídková plošina. Nad nejvyšší nádrží se nachází pozůstatky hráze již neexistujícího rybníku.

D – „Szwedzki Szaniec” a bývalý armádní sklad Původně se toto místo nacházelo na okraji prudnického městského lesa (později tu byly louky a pole). Na začátku 20. stol. zde vznikla stylová budova s věžičkou, která měla plnit roli sanatoria „Szwedzki Szaniec”. Později se využívala jako evangelický rekolekční dům, lidová škola a restaurace. Objekt zničený během válečných operací byl zdemolován a na jeho místě vyrostl muniční sklad pro prudnickou posádku, který byl v provozu do začátku 90. let 20. stol. V současnosti byly armádní budovy zdemolovány.

E – Okopowa (388). Vyvýšenina v centrální části Prudnického lesu v sobě skrývá hradiště „Szwedzkie Szańce”. Pravděpodobně jde o pozůstatky středověkého hradiště upravené pro vojenské účely v novověku. Na severovýchodním svahu Okopové se nachází další hradiště. V roce 1883 byla na vrcholu postavena rozhledna, první konstrukce tohoto typu postavena Moravsko-slezským sudetským horským spolkem. Pod vrcholem vznikla bobová dráha.

F – Dębowiec. Horská samostatná obec mezi vrcholy Długota a Kobylica. Počátky obce jistě souvisí s dřevěnou tvrzí, jejíž pozůstatky se nacházejí v Dębnickém údolí. Vesnice vznikla u místní cesty z Prudniku do Jindřichova, pak zde bylo městské v současnosti státní) polesí. V 19. stol. se v obci rozvinula turistická funkce. V současnosti je jednou z atrakcí Dębowce chov lam alpaka. Na přelomu 20. a 21. stol. došlo k značnému rozšíření obce.

G – Długota (457). Nejvyšší vrchol obce s rozšířenou působností Prudnik a prudnického okresu. Před rokem 1945 zde turistická organizace z Prudniku plánovala výstavbu rozhledny, nakonec zde vyrostla v roce 2009 na západním svahu ve Wieszczyně. Na jaře 1945 se zde odehrávaly těžké německo-sovětské boje, což připomíná systém zákopů. Nedaleko Dębowce se nacházejí četné, na jednotlivé úseky rozdělené úvozy, relikty staré cesty z Prudniku do Jindřichova. Na vrcholu se nachází Alej turistů připomínající činovníky oddílu Polského turisticko-vlastivědného spolku (PTTK) Prudnik. Probíhá tudy Hlavní sudetská magistrála.

H – rybník v Dębnickém údolí. Vznikl v roce 2018. Má rozlohu 0,40 ha a shromažďuje více než 6000 m krychlových vody. Nádrž byla vybudována na místě výrazně menšího rybníku, který existoval už před rokem 1837. Této části lesa se říkalo Teich Hau (něm. Teich – rybník). Nádrž byla pravděpodobně vodním rezervoárem pro případ požáru v prudnickém městském lese.